

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Landstinget. № 49.

Tiende Session.

25de Møde.

Onsdagen den 11te November.

(Forsat.)

Slensborg: Ja, med Hensyn til hvad jeg yttrede om Regjeringsudkastets § 1, maa jeg anerkjende de oplysende Bemærkninger, som den ærede Ordfører har været saa god at give. Havde Udvalgets Forslag været motiveret, vilde jeg rimeligvis ikke være fremkommet med det; jeg nu er fremkommet med. Nu er jeg bedre oplyst, men det er jo ogsaa naturligt, da den ærede Ordfører staar saa høit over mig i Kundskab til constitutionelle Theorier. Med Hensyn til hvad jeg har talt om Sognefogderne, saa, dersom jeg har feilet, hvad jeg næsten maa troe, at jeg har, idet kun en eneste Stemme har hævet sig i den Retning, og den var mod mig, saa takker jeg ogsaa den ærede Ordfører, fordi han har paavist den Grund, hvort Feilen stikker; det er en psykologisk Grund; men jeg kan dog ikke Andet end vedblive, at jeg troer virkelig, at de Forretninger, som Udvalget paalægger Sognefogderne, ofte selv langt borte fra Kjøbenhavn, ville være for byrdesulde for disse. Jeg kan blot henvise til den ærede stoffe Talers Foredrag, som gaar ud paa § 34, sammenholdt med §§ 35 og 36. Den Masse Efterhyn, som paalægges Sognefogderne, vil virkelig være saa betydelig, at jeg ikke troer, at Sognefogderne, saaledes som et æret Medlem her i Nærheden (Jørgensen) yttrede, gjerne ville modtage Brandinspectorens eller Brandfogdens Bestilling i Forening med den, de allerede nu have.

Drejer: Med Hensyn til hvad den ærede Ordfører yttrede vedkommende det af mig stillede Underændringsforslag, skal jeg blot tillade mig et Par korte Bemærkninger. Jeg finder mig dog ikke ganske beroliget ved den ærede Ordførers Henviisning til, at Lovforslaget giver en fortrinlig Anviisning paa yngre Haandværkere af Bygningsfaget, og at der iblandt ikke er mange at vælge imellem; thi skjøndt Lovudkastet udtaler det Usikkert, at saadanne kyndige Personer kunne vælges, er det naturligvis ingenlunde Hensigten, at de ubetinget skulle vælges. Mening kan kun være, at man skal vælge dem fortrinnsvis, forsaavidt man ikke derved overbebyrder dem og utilbørligt staaner Andre, hvis Bligt det ogsaa er at modtage paagjældende Bestilling. Dertil kommer, at der paa mange Steder slet ikke vil være saadanne Haandværkere og i alt Fald maa skee kun en eller to og at man altsaa maa tye til den almindelige Befolkning og deriblandt vælge aldeles efter Tour. Naar det derhos er anført, at jeg, ved at være enig i, at Communalbestyrelserne gives Ret til, for at beholde en hensigtsvarende Brandfoged, at skaffe ham noget Bederlag, havde erkjendt, at det er usikkert, at Brandfogdens Bestillingstid er holder en klæffelig Udstrækning, saa er dette jo ganske rigtigt; det bemærkede jeg allerede da jeg forrige Gang havde Ordet — men denne Enighed gjælder da ogsaa kun forsaavidt man mod Bederlag erhverver ham for en lang Tid, og den Uvei at forsøge ad Frivillighedens Vei og mod Bederlag at beholde Brandfogderne, staar jo ligesaa suldt aaben, fordi Lovgættiden indskrænkes til 3 Aar. Tøvrigt veed jeg vel, at det er egentlig en